proLékaře.cz | 22.11.2026

Opustil nás profesor Milan Šamánek

Je smutné, že nadešel den, kdy na Milana Šamánka můžeme už „jenom“ vzpomínat. Konec letošního dubna se stal z vůle toho, co nás převyšuje a určuje běh našich životů, i koncem Milanova neuvěřitelného a plného života. Během prvních hodin po oznámení Milanova odchodu jsme měli příležitost o něm číst řadu krásných slov. Řada z nás měla a má potřebu se s Milanem rozloučit slovy. Dozvěděli jsme se z nich, čeho všeho Milan v životě dosáhl, komu pomohl profesně i lidsky, co znamenal a znamená pro pediatrii, kardiologii, medicínu, univerzitu, odborné společnosti, komunitu vědců, odborníků, ale i pacientů a mnohých dalších. Není sporu, že nás opustil Pan Profesor...

Nemělo by smyslu shrnovat již řečené a napsané lidmi s mnohem vytříbenějšími stylistickými schopnostmi, než jsou ty moje, o tom, na co všechno bychom neměli v souvislosti s Milanem Šamánkem zapomenout, za co bychom mu měli být vděční a proč na něj nikdy nezapomeneme.

Ale přesto bych rád něco doplnil. Zpráva o Milanově úmrtí mne hluboce osobně zasáhla. Sám sebe jsem se ptal, proč je ten pocit ztráty tak intenzivní. Napadá mne, že nejvíce mi bude chybět jeden upřímný kamarád. Když jsem Milana poznal, byl světově proslulým profesorem kardiologie, zakladatelem pediatrické části tohoto oboru u nás, osobností stojící za vymýcením hrozby včas nerozpoznaných vrozených srdečních vad u nás, odborníkem, od něhož se učili kolegové ze všech koutů světa. Byl navíc vizionářem, který nás učil, že ateroskleróze se musíme bránit od dětského věku a také, díky talentu organizátora, tento koncept u nás úspěšně prosazoval. Já jsem byl v době našeho seznámení začátečník nadšený, že může s profesorem Šamánkem spolupracovat a učit se od něj. Překvapilo mne, že velmi často říká: „To jsem zažil s kamarádem XY...“ nebo „prof. XY z Japonska nebo USA, případně z Anglie, je to můj kamarád“ anebo „... a to je taky můj kamarád“. Říkal jsem si, že to musí být „jenom známí“, protože tolik kamarádů prostě člověk mít nemůže, a to nejen v oboru medicíny. Ale Milan měl kamarády úplně všude – ve vědě a medicíně možná nejvíce, ale našli byste je i mezi umělci, podnikateli, obchodníky a samozřejmě hojně mezi všemi milovníky vína. Uplynulo několik let a měl jsem tu čest se do té vybrané společnosti Milanových kamarádů zařadit a pochopil jsem: to skutečně nebyli známí, ale opravdoví kamarádi, které Milan kolem sebe sdružoval a s nimiž pěstoval upřímná a pevná přátelství, jaká umí nabídnout jen čestní a stateční lidé. Takový Milan byl, a tak si ho budu pamatovat já i všichni jeho početní kamarádi.

A proto mi bude Milan Šamánek tolik chybět, a proto na něj budu vždycky myslet s vděčností a úctou.

Michal

Michal Vrablík
za všechny kamarády